

Rigsdag — jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne herved —, og enhver vil da kunne forstaa af, hvad jeg har sagt i Dag, og hvad jeg sagde forleden Dag, at vi maa stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.

Udenrigsministeren (Scavenius): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) spurgte, om der var Oplysninger at give med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Udsættelse kunde finde Sted og en Frist gives, inden Forslaget til Beslutning skulde gennemføres. Jeg har allerede adskillige Gange oplyst, at Regeringen føler sig bunden ved de Aftaler, den har truffet med en fremmed Regering, til at søge dette Forslag fremmet, saa hurtigt ske kan.

Ellinger: Det er en Oplysning, jeg meget godt kan forstaa, men Ministeren maa da altsaa rette sig efter, hvornaar det kan ske eller „ske kan“, og i saa Henseende maa selvfølgelig Danmark for sit Vedkommende være bestemmende for, hvornaar denne Afgørelse kan ske paa rette Maade. Amerika kan her ikke have nogen som helst Indflydelse. Det glæder mig at erfare, at vi ogsaa paa dette Punkt er fuldstændig frit stillede.

Udenrigsministeren (Scavenius): Regeringen kunde ikke paa nogen Maade tage Ansvar for en længere Udsættelse end den, der nødvendigvis fremkommer ved, at dens Forslag forkastes, og Valg derved bliver nødvendige. Det er muligt, at Regeringen, inden dette var prøvet, fredeligt, uden den Tvang, som ligger i selve den Situation, at Forslaget forkastes, kunde gaa med til den Udsættelse, der her er Tale om.

Ellinger: Dertil er ikke andet at sige, end at Ministeriet selvfølgelig kender sit Ansvar og sine Forpligtelser overfor den Part, den har kontraheret med, men at Rigsdagen selvfølgelig, efter at være bekendt med alle disse Forhandlinger, ogsaa maa tage og er villig til at paatage sig sit Ansvar.

Wenzel Neergaard: Det fremgaar af de Udtalelser, vi har hørt fra de forskellige Partiernes Ordførere, at der indenfor de forskellige Partier hersker divergerende Anskuelser med Hensyn til selve Sagens Realitet. Jeg har for mit Vedkommende en bestemt Følelse af Uvillie imod at gaa

til et Salg af disse Øer, i det hele taget imod at gaa til en Indskrænkning af Danmarks Landomraade; men det forekommer mig, at man maa se paa Forholdene, som de nu en Gang faktisk ligger, og man maa se paa de Kendsgerninger, som faktisk har været til Stede fra 1902 og til nu. Og disse Kendsgerninger staar for mig saaledes, at ingen af de Regeringer, vi har haft fra 1902 og til Dato, i Virkeligheden har gjort noget, i hvert Fald ikke noget nævneværdigt, for Ophjælpning af disse Øer, og de har ikke alene ikke gjort dette, men de har i den sidste Tid vist Mangel paa Forstaaelse af, at disse Øer lader sig ikke regere ved Reforme eller Udsigt til Reforme eller ved disse alene, der skal andre og stærkere Midler til for at regere paa disse Øer. Under disse Omstændigheder tør jeg for mit Vedkommende ikke være med til at paatage mig Medansvar ved at tilraade, at man fortsat skal beholde disse Øer, idet jeg føler mig ganske overbevist om, at Udsigterne til at faa en Regering og en Rigsdag, som paa dette Omraade vil indtage en Holdning ganske modsat den, de hidtilværende Regeringer har indtaget, er lig Nul.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være rigtigt at afgøre denne Sag ved et Valg eller ved en Folkeafstemning, skal jeg for mit Vedkommende sige, at det af flere forskellige Grunde forekommer mig at være det naturligste og det rigtigste at gaa til en Folkeafstemning, først og fremmest af den Grund, at et Valg ikke vil give et korrekt Svar fra Vælgerens Side paa det, der her spørges om. Det er givet, at hvis en Mand af Overbevisning er Socialdemokrat, men har den Anskuelse, at vi helst skal beholde Øerne, og han stilles overfor enten at stemme paa en af sine Partifæller eller paa en Konservativ, som vil bevare Øerne, saa stemmer denne Socialdemokrat socialdemokratisk, og det vilde jeg ogsaa gøre, hvis jeg var i hans Sted. Det er en af Grundene, hvorfor Valget ikke vil give det rigtige Svar. Den anden Grund er, at man meget vel kan tænke sig Kredse, i hvilke der overhovedet ingen Salgsmodstander opstilles. Der er jo adskillige indenfor det konservative Folkeparti, som er Tilhængere af Salget, og i de Kredse, hvor en saadan Kandidat opstilles, vil Sandsynligheden tale for, at der overhovedet ikke gives Salgsmodstandere Anledning til at afgive deres Stemme. Valget